

ikke kun forsvaret, men også mig som minister, der skal lære af den her sag.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Bortfaldne spørgsmål

Formanden:

Spørgsmål nr. S 1916 og S 1917, der er stillet til indenrigs- og sundhedsministeren af fru Pernille Rosenkrantz-Theil, er taget tilbage af spørgeren. Spørgsmålene, der hermed er bortfaldet, lød således:

Spm. nr. S 1916

Til indenrigs- og sundhedsministeren (2/6 05) af:

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

»Vil ministeren begrunde, hvorfor han har givet tilladelse til det private sygehus, Center for Rygkirurgi, når det er stik imod Sundhedsstyrelsens anbefalinger og stik imod den konsensus, der er på området om, at man bør samle specialerne på landsdelssygehuse?«

Spm. nr. S 1917

Til indenrigs- og sundhedsministeren (2/6 05) af:

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

»Vil ministeren redegøre for/svare på, om der er yderligere planer om at underkende Sundhedsstyrelsen og give flere tilladelser til, at specialer udføres på private sygehuse?«

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 77:

Forslag til folketingsbeslutning om regler for udformning og offentliggørelse af stillingsopslag i statslige aktieselskaber m.v.

Af Anne Grete Holmsgaard (SF) m.fl.
(Fremsat 19/4 2005).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Finansministeren (Thor Pedersen):

Jeg vil gerne starte med at slå fast, at regeringen opfatter besættelsen af topstillinger i statslige selskaber og lign. med kvalificerede og kompetente personer som en meget væsentlig opgave og en meget vigtig opgave og en opgave, der under normal praksis er henlagt til bestyrelsen og dermed er et væsentligt element i bestyrelsens ansvar for at drive en virksomhed. Derfor forventes det også, at bestyrelserne forud for besættelse af disse stillinger gør sig klart, hvad det er for kvalifikationer, der er brug for, og derefter gennemfører en grundig proces med henblik på at afsøge markedet for relevante kandidater for til sidst at vælge den bedste kandidat.

Regeringen er derfor enig i det, der også synes at være formålet med det fremsatte beslutningsforslag. Men – og så kommer men'et – imidlertid er indførelse af formelle regler om stillingsopslag ved besættelse af topchefstillinger ikke hensigtsmæssigt. Det vil kræve et omfattende lovgivningsarbejde at gennemføre forslaget, der i henhold til bemærkningerne skal gælde alle relevante institutioner på både det statslige, det amtskommunale og det kommunale område. Det skyldes, at de relevante institutioner er reguleret af en lang række love.

På det statslige område vil der f.eks. skulle gennemføres ændringer af aktieselskabsloven, lov om Ørestaden m.v., lov om Energinet Danmark m.v. Dertil kommer så, at der for de statslige aktieselskabers vedkommende vil være tale om indførelse af en særregel, der bryder med det hovedprincip, som hidtil har været gældende, nemlig at de statslige aktieselskaber er reguleret som private aktieselskaber, og der ses bort fra, at de statslige aktieselskaber er underlagt bestemmelser om en større oplysningsforpligtelse, men ellers er det den samme lovgivning, der gælder.

Det er sådan, og det fremgår i øvrigt også af statsministerens besvarelse her i salen i forrige samling af spørgsmål nr. S 145, at et krav om stillingsopslag næppe vil have den store effekt. Erfaringen siger, at for de stillingers vedkommende, hvor det drejer sig om en topplacering i større selskaber, søges der ikke. Det er sådan, at det er folk, der får en henvendelse, og det vil sige, det i virkeligheden jo langt hen ad vejen er professionelle selskaber, der på vegne af en bestyrelse afdækker et område for mulige kandidater.

Men så vil jeg også gerne sige, at de statslige selskaber ud over af de formelle regler også styres i henhold til anbefalinger og forventninger om krav for god selskabsledelse, som vi har beskrevet i den publikation, der hedder »Staten som aktionær«, og som blev udgivet i januar sidste år.

Og så vil jeg for også at være imødekommende sige, at jeg meget gerne vil indskærpe, hvad der også er blevet beskrevet, og her henstille, at den praksis med i givet fald at bruge headhunting m.v. også slår igennem i enhver henseende, således at man i videst muligt omfang bruger den anbefalede proces for at besætte topstillinger, så man ved, at de personer, der rent faktisk får stillingerne, også er dem, der objektivt set er de bedst kvalificerede.

Kl. 14.35

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg kan forstå på finansministeren, at den væsentligste årsag til det såkaldte lille, men i virkeligheden ret store men, der betød, at ministeren ikke kunne sige ja til det her, var, at det lovgivningsmæssigt ville være meget bøvl. Det troede jeg faktisk ikke var sådan noget, der slog finansministeren af pinden. Jeg troede sådan set, at finansministeren var en mand, der hurtigt kunne skære igennem og sige: Det klarer vi, det kan ikke være så besværligt.

Så jeg må spørge: Sig mig, er finansministeren liberal, altså en mand, der går ind for fri konkurrence, eller er finansministeren i virkeligheden dybt konservativ – en person, der hellere vil have, at man ikke kan operere frit, sådan at hvor det normalt skal være bestyrelsen, der ansætter, så vil finansministeren have retten til at vælge, hvornår det ikke skal være normalt?

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Det klare svar er, at finansministeren er dybt liberal – dybt, dybt liberal. Og der indgår også en overvejelse af, hvad der er hensigtsmæssigt og ikke er hensigtsmæssigt. For det, der i givet fald vil være tale om, er, at man adskiller, hvad der gælder for et privatretsligt aktieselskabssystem, hvad der gælder for et selskab, der er undergivet en kommune, et amt eller staten.

Hvis man bare tager det kommunale område, så er der her et virvar af regler, der gælder om begrænset ansvar. Og hvis jeg bare sådan tager indførelse af bindende regler for kommunale

selskaber, så er det en meget omfattende proces. Dels er de kommunale selskaber underlagt en kombination af generel lovgivning i henhold til den kommunale styrelseslov og specifik lovgivning rettet mod en bestemt del af den kommunale sektor eller en bestemt kommunal opgave, dels er retsgrundlaget en kombination af skrevne og uskrevne regler.

Derfor siger jeg blot, at det er et meget omfattende projekt, man sætter i værk, hvis man helt præcis vil beskrive det, som forslagsstiller ønsker sig, i lovtækt. Derfor mener jeg, at vejen frem er at sikre, at det gøres meget klart for bestyrelserne i statslige selskaber, at man gør sig de yderste anstrengelser for at sikre at få de bedst kvalificerede kandidater, herunder via stillingsopslag.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Nu kan det vel næppe være mere kompliceret end finansministerens hovedopgave, nemlig finansloven.

Men jeg vil da godt sige, at finansministeren gør meget ud af de kommunale selskaber og siger, at man vil gøre det yderste for ligesom at signalere, at det her skal gælde for de statslige aktieselskaber.

Så vil jeg gerne høre: Vil ministeren være med til en etapeopdeling, hvor vi siger, at det, vi klarer først, er, at vi får det slået fast for de statslige aktieselskabers og de tilsvarende selskaber i statens vedkommende?

Det kan altså ikke være mere besværligt end de stillingsregler, der f.eks. er på universitetsområdet. Så nu tilbyder jeg, at vi laver en etapedeling og siger, at så tager vi de statslige selskaber – dem, der er fuldt eller delvis statejede – og laver reglerne herfor. Så vil jeg gerne høre: Vil ministeren være med til det?

Der er jo en særrregel i forvejen, der siger, at der skal være større gennemsigtighed eller større oplysningspligt.

(Kort bemærkning).

Finansministeren (Thor Pedersen):

Nu siger fru Anne Grete Holmsgaard, at det ikke kan være mere kompliceret end finansloven. Jamen den er ikke kompliceret i sig selv, Folketinget gør den kompliceret, og ellers var det i virkeligheden meget enkelt. Egentlig mener jeg også, det her egentlig er enkelt, men Folketinget kan gøre det meget kompliceret.

Nu tilkommer det jo ikke mig at redigere i forslagsstillernes forslag med hensyn til, hvad det omfatter eller ikke omfatter, men jeg vil meget gerne være med til efterfølgende at drøfte, om der er en mulighed for at stille nogle skærpede krav til statslige selskaber, som sigter mod det her princip, som ikke nødvendigvis gælder for andre, så det er henlagt til en kommunalbestyrelse selv at sikre, at noget tilsvarende gør sig gældende på deres område.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til finansministeren. Første ordfører bliver hr. Kurt Kirkegaard fra Venstre.

Kurt Kirkegaard (V):

Da Venstres ordfører, hr. Jacob Jensen, ikke er til stede her i dag, har jeg lovet at læse hans ordførertale op.

Som det er i dag, er statslige aktieselskaber m.v. ikke omfattet af reglerne om offentlige opslag af stillinger i staten. Det er som hovedregel bestyrelsen, der har ansvaret for ansættelse af den administrerende direktør samt fastsættelse af dennes ansættelsesvilkår.

Kl. 14.40

Venstre ønsker ansvarlige bestyrelser i statens selskaber. Det er bl.a. bestyrelsens opgave at sikre, at topstillinger i statslige aktieselskaber besættes med kompetente personer i forhold til de krav, der er til den pågældende stilling, og inden for de rammer, som f.eks. lønniveauet lægger. Det er ligeledes bestyrelsens ansvar at beslutte, om der skal ske et offentligt opslag og om et rekrutteringsfirma el.lign. til at bistå i processen skal engageres.

Ved topstillinger i statens aktieselskaber sker det, at personer med relevant kompetence fra den private sektor ofte vil undlade at søge stillingen alene på baggrund af offentligt opslag uden på forhånd at have fået en tilkendegivelse om, at de vil blive betragtet som seriøse kandidater. Dette skyldes, at det kan være problematisk for dem at søge i deres nuværende ansættelse. Derfor anvendes rekrutteringsfirmaer tit ved denne type ansættelser.

Da Venstre som sagt mener, at det er bestyrelsens ansvar at ansætte personer i topstillinger, og at bestyrelsen skal have frihed til selv at vælge ansættelsesmetode, vil vi afvise forslaget.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg kan forstå, at hr. Kurt Kirkegaard er mindre liberal end finansministeren. Finansministeren var dog villig til efterfølgende at drøfte pligten til at slå stillinger op og sikringen af, at bestyrelsen reelt har et ansvar for ansættelsen af medarbejdere i topstillinger.

Det synes jeg ikke jeg kunne høre noget som helst om hos hr. Kurt Kirkegaard, så jeg vil gerne høre: Er hr. Kurt Kirkegaard på linje med det, finansministeren sagde til sidst i dialogen med mig, eller er han ikke på linje med det?

(Kort bemærkning).

Kurt Kirkegaard (V):

Jeg vil gerne sige her, at jeg selvfølgelig er på linje med finansministeren i det, han nævner til sidst i sit indlæg. Det her er et job, jeg er blevet pålagt, så jeg står naturligvis på linje med finansministeren.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Det er jeg glad for. Så vil jeg meget gerne have, at hr. Kurt Kirkegaard bekræfter oppe fra talerstolen, så det også kan komme med i referatet, at Venstre støtter, at vi går ind og drøfter, hvordan vi kan få sikret, at når det gælder statslige aktieselskaber helt eller delvis ejet af staten, får vi så lavet nogle regler, der gør, at man har pligt til at slå ledige topstillinger op.

(Kort bemærkning).

Kurt Kirkegaard (V):

Jeg vil gerne herfra bekræfte, at vi tager tingene op til drøftelse efterfølgende i udvalget.

Rent formulermæssigt vil jeg gerne holde mig til det, som finansministeren har sagt.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Er der flere, der ønsker ordet? ... Det er der ikke.

Så siger vi tak til hr. Kirkegaard og byder hr. Jens Christian Lund fra Socialdemokratiet velkommen på talerstolen.

Jens Christian Lund (S):

Der er her tale om en meget interessant sag. Det er egentlig ikke den enkelte sag, som er nævnt i fru Anne Grete Holmsgaards indlæg, som er interessant her, for den er givetvis blevet kørt på en måde, der er i orden, og principielt bør vi heller ikke her i Folketinget lovgive på grundlag af enkeltsager. Så det er ikke den, der er afgørende.

Men det er en meget principiel og dermed meget interessant sag.

Jeg er jo ny her i Folketinget, og derfor undrer det mig egentlig meget, at det har været nødvendigt at fremsætte sådan et beslutningsforslag, for jeg troede egentlig, at man allerede havde regler for det.

Jeg er også enig i meget af det, som finansministeren sagde om, at statslige selskaber skal markedsføres og bestyrelsesarbejdet skal professionaliseres, og derfor skal der stilles krav til statens repræsentanter i aktieselskabsbestyrelser. Tilsvarende skal topstillinger besættes efter branchekendskab, ledelseserfaring og tid til jobbet osv. – altså helt som i det private erhvervsliv, for hvis man ikke gør det, bliver det ikke godt.

Jeg går ud fra, at vi også alle sammen er enige om, at der specielt i statslige selskaber skal være åbenhed og gennemskuelig, og det indebærer naturligvis, at stillingerne helt normalt efter min mening bør opslås offentligt, og at der må kræves åbenhed i den efterfølgende selskabsledelse.

Nu er det ikke statsministeren, der sidder her, men finansministeren. Men jeg er helt sikker på, at finansministeren ligesom statsministeren, som jeg kender vældig godt hjemme fra Viborg, er en meget ærlig og troværdig mand.

I 2001 udtalte vores statsminister, at det er afgørende, at bestyrelser er sig deres ansvar bevidst, og det er vi enige om – også når de ansætter folk i topposter, det er vi også enige i.

Men så sagde statsministeren yderligere i 2001 noget om kammerateri, vernetjenester og magtfordrejning. Det var grove ord, men statsministeren må selvfølgelig have ment det, for ellers ville han ikke have sagt det. Jeg vil personligt gerne sige, at som politiker ville jeg nu aldrig drømme om at udtale mig på en sådan måde om andre politikere, for det er måske det, der er med til at skabe politikerlede i vort samfund. Men det skal vi ikke drøfte mere her i dag, det er bare en lille privat bemærkning.

Kl. 14.45

Da jeg blev ordfører på denne sag, kom der nogle journalister til mig og sagde, at de synes, jeg skulle undersøge, om der, efter at den nuværende regering er kommet til, er nogle eksempler på, at regeringspartierne har ansat venner osv. i offentlige bestyrelser og i topposter i statslige selskaber eller for den sags skyld støttet kammerater i andre offentlige sager. Da sagde jeg: Det vil jeg ikke gøre. Det har jeg valgt absolut ikke at gøre, og det kunne jeg ikke drømme

om at gøre. Men jeg tror det ikke, og jeg håber, at regeringen med hundrede procents sikkerhed kan sige, at det har den ikke gjort. Som borger i dette samfund ville jeg selvfølgelig også være ked af det, hvis den havde gjort det.

I vores program »Viden og vælfærd« stiller vi netop de krav, jeg har nævnt om branchekendskab, ledelseserfaring osv. Derfor mener jeg, at vi er nødt til at have total åbenhed ved ansættelse i offentlige selskaber, og derfor vil jeg love, at Socialdemokratiet er imod kammerateri som begrundelse for ansættelse. Jeg håber også, at alle andre partier er det.

Derfor er jeg lidt overrasket over og måske lidt ked af, at Venstre ikke kan gå ind for forslaget, for jeg synes egentlig, det er et vældigt godt forslag. Vi vil gerne støtte SF i denne sag, men vi var også meget begejstrede over at høre, at finansministeren lægger op til en drøftelse om specielt de statslige aktieselskaber, for det synes vi er vigtigt.

Vi støtter intentionerne i det, SF har foreslået, og vil derfor stemme for. Hvis forslaget bliver stemt ned, fordi andre allerede har gjort det, der er foreslået, er vi dog alligevel glade for, at man vil drøfte hele dette område, for det er væsentligt, at vi undgår, at både statsministeren og andre siger sådan noget, som statsministeren kom til at sige i 2001.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til hr. Lund. Der er ikke nogen, der har ønsket spørgsmål, og derfor bliver det nu hr. Walter Christophersen som ordfører.

Walter Christophersen (DF):

Socialistisk Folkeparti vil med dette forslag opfordre regeringen til at udarbejde regler, der fastslår, at topstillinger i statslige aktieselskaber m.v. skal opslås offentligt.

Dansk Folkeparti finder Socialistisk Folkepartis forslag ganske interessant, og Dansk Folkeparti finder det formålstjenligt at gå reglerne igennem og se på det, der gælder som god forvaltningsskik i forbindelse med ansættelse af personer til direktørstillinger m.v. i statslige aktieselskaber.

Dansk Folkeparti forholder sig til den alvorlige kritik, der fulgte i kølvandet på Jens Kramer Mikkelsens udnævnelse til administrerende direktør for Ørestadsselskabet. Jens Kramer Mikkelsen var på daværende tidspunkt næstformand i bestyrelsen for Ørestadsselskabet, og professor i erhvervsret, Lars Bo Langsted fra

Aalborg Universitet, vurderede, at det er betænkeligt, at et bestyrelsesmedlem får en sådan post uden konkurrence. Han udtalte til Jyllands-Posten:

»En stilling af den karakter kræver en professionel indsats i ansættelsesproceduren, hvor man enten slår stillingen op eller allierer sig med et headhunterfirma. Det er klart, at man kan frygte, at den sædvanlige professionalismisme er sat ud af kraft, og man har ikke afsøgt markedet for den bedste kandidat.«

Professor i forvaltningsret, dr.jur. Carsten Henriksen fra Københavns Universitet, oplyste, at det er usædvanligt, at en bestyrelse ansætter en af sine egne folk som administrerende direktør. Han udtalte sig også til Jyllands-Posten:

»Stillinger af den art bør naturligvis slås op, og der kan også ligge nogle problemer i forhold til habilitet. Det mest betænkelige er den manglende åbenhed i forhold til, at så store offentlige interesser står på spil. Ansættelsen indebærer en risiko for, at der bare bliver varetaget personlige interesser, nemlig at Kramer kan fortsætte i et vellønnet job.«

Endvidere udtalte professor i selskabsret, Jan Schans Christensen fra Københavns Universitet, lakonisk til Jyllands-Posten, at netop en offentlig virksomhed bør slå en direktørstilling op.

Dansk Folkeparti har noteret sig statsministerens svar til forslagsstillerne fra den 19. oktober 2004, og jeg oplæser for god ordens skyld de sidste to afsnit af svaret:

Kl. 14.50

»Regeringen forudsætter hermed, at bestyrelserne må sikre sig, at »markedet« for kandidater i rimelig grad er afsøgt, inden stillingerne besættes. Det er imidlertid op til den enkelte bestyrelse at tilrettelægge denne afsøgning af markedet, herunder at beslutte om der skal ske et offentligt opslag, engageres et rekrutteringsfirma til at bistå i processen eller lignende.

Særlig om topstillinger i statslige aktieselskaber skal bemærkes, at det er Finansministeriets vurdering, at personer med de relevante kompetencer ofte vil undlade at søge stillinger alene på baggrund af et offentligt opslag uden på forhånd at have fået en tilkendegivelse om, at de ville blive betragtet som seriøse kandidater. Det skyldes, at det kan være problematisk for dem at søge i forhold til deres nuværende ansættelse. Dette er baggrund for, at anvendelse af rekrutteringsfirmaer er en meget anvendt metode i både private og offentlige selskaber.«

Dansk Folkeparti imødeser udvalgsbehandlingen af beslutningsforslaget med interesse.

(Kort bemærkning):

Anne Grete Holmsgaard (SF): Jeg er naturligvis glad for, at hr. Walter Christophersen imødeser udvalgsarbejdet med interesse, men jeg synes faktisk ikke, jeg kunne høre, om Dansk Folkeparti går ind for forslaget eller ikke gør det. Det kan være, at jeg ikke hørte ordentligt efter, og det er jo så min fejl, men jeg vil meget gerne høre: Går Dansk Folkeparti ind for vores forslag, eller kniber det med tilslutningen?

(Kort bemærkning):

Walter Christophersen (DF): Nu er det jo en meget kompleks sag, vi taler om. Der er meget for, og der er meget imod, og det er derfor, vi ønsker at uddybe det i udvalgsarbejdet, hvor vi går i detaljen. Jeg mener ikke, at det er detaljen, vi skal diskutere her fra Folketingets talerstol.

(Kort bemærkning):

Anne Grete Holmsgaard (SF): Nej, jeg er helt enig i, at det er hovedlinjerne, men det er jo også en hovedlinje, om man siger ja eller nej.

Som jeg tydeligt har gjort opmærksom på i beslutningsforslaget, udelukker vi ikke, at man også kan bruge rekrutteringsfirmaer: Jeg har sådan set selv på et tidspunkt fået en stilling på den måde, og man kan sagtens få den fortløbet, der gælder, så jeg vil godt spørge en gang til: Hovedlinjen – altså det, at man ikke kan lave en øvelse som den, der blev lavet i Ørestadsselskabet eller i tilsvarende sager – er Dansk Folkeparti indstillet på gennem lovgivning at sikre, at den slags ikke kan gentage sig?

(Kort bemærkning):

Walter Christophersen (DF): Igen vil jeg referere til det, jeg sagde før, at det ønsker jeg at få uddybet under det udvalgsarbejde, vi nu skal have.

(Kort bemærkning):

Jens Christian Lund (S): For det første vil jeg godt lige sige, at jeg nu ikke var i tvivl om, hvad Dansk Folkeparti mener: Jeg synes egentlig, det lød positivt.

Jeg synes måske, at Dansk Folkeparti kører meget på den enkelte sag, men jeg er jo ny herin-

de, så jeg vil spørge, om Dansk Folkeparti er vidende om, hvorvidt ansættelsen af den person, som Dansk Folkeparti omtaler, har været godkendt af statsministeren, eller det bare er noget, der er sket ude i selskabet.

(Kort bemærkning).

Walter Christophersen (DF):

Hvis vi går tilbage i sagens historie, har statsministeren været vidende om ansættelsen, og der stod også en enig bestyrelse bag ansættelsen. De bevæggrunde, der blev lagt til grund for det, kan jeg selvfølgelig af gode grunde ikke udtale mig om, men historisk set er jeg selvfølgelig klar over, hvad der er foregået i sagen, og når jeg fremhæver enkeltpersonen, er det på grund af det, der står i det fremsatte forslag.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Næste ordfører er fru Henriette Kjær.

Henriette Kjær (KF):

SF fremsætter dette forslag som en direkte reaktion på, at forhenværende overborgmester Jens Kramer Mikkelsen i sin tid blev hentet ind som direktør for Ørestadsselskabet, uden at stillingen havde været slået op.

Det er selvfølgelig altid en fordel, når der er åbenhed om de ting, der foregår i bl.a. statslige aktieselskaber, for det betyder, at selskabet dermed opnår en høj troværdighed og tillid, og det er vigtigt for de selskabers eksistens.

Når man slår en stilling op, har det jo den fordel, at alle kvalificerede har mulighed for at henvende sig og blive prøvet af, inden det endelige valg træffes. Omvendt ved vi også godt, at når der er tale om topposter i disse selskaber, har ledelsen en klar idé om, hvem der kunne udfylde en sådan post og hvad der kræves af vedkommende, og har måske også en idé om, hvordan kemien vil spille sammen med den øvrige ledelse. Man begynder derfor at sende følere ud for at få den rigtige eller måske få et par interessante emner til at søge stillingen, og det synes vi sådan set er helt legalt. Det er også det, der er sket i denne sag.

Kl. 14.55

Ørestadsselskabet er som andre statslige aktieselskaber reguleret som private aktieselskaber, og det betyder altså, at de har mulighed for at rekruttere ved at headhunte direkte. Vi mener derfor ikke, der er grund til at ændre reglerne, så vi kan ikke støtte SF's forslag.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Det ser ikke ud til, at der er nogen spørgsmål. ... Jo, det er meget sent, man noterer altid, men fru Holmsgaard – det er måske en tanke, der opstod i sidste øjeblik?

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

På denne tid af året begynder man at være lidt træt i armen.

Fru Henriette Kjær sagde, at Ørestadsselskabet havde sendt følere ud, og at det var helt i orden, men sådan erindrings jeg faktisk ikke historien. Bortset fra bestyrelsesformanden var bestyrelsen uvidende om, hvad der foregik. Statsministeren var derimod vidende om, hvad der foregik, og efterfølgende blev bestyrelsen orienteret direkte af bestyrelsesformanden, men fik aldrig nogen sinde drøftet, hvilke kvalifikationer der skal til for at lede et selskab som Ørestadsselskabet, og hvilken type man skulle gå efter – altså alt det, der skal til, for at man sikrer sig, at man kan få nogle bud på kvalificerede kandidater, hvoraf der selvfølgelig kun kan være en, der får stillingen.

Jeg ved ikke rigtig, hvad fru Henriette Kjær mente med følere, men jeg vil meget gerne have uddybet: Hvad var det for nogle følere, der blev sendt ud af hvem til hvem?

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Jeg talte om, at generel praksis er, at man sender følere ud, og det er der vel også sket i dette tilfælde. Hr. Jens Kramer Mikkelsen har vel fået en føler, som gik på, om det var en post, han var interesseret i.

I og med at offentligt regulerede aktieselskaber er inde under de samme regler som private, har man altså lov til at gøre det, og jeg synes sådan set, det er i orden. Men selvfølgelig havde det været hensigtsmæssigt, at hele bestyrelsen var blevet orienteret; det vil jeg meget gerne medgive. Det mener jeg var en fejl i sagsforløbet, og det beklager jeg da. Men ellers mener jeg, man skal have lov til at headhunte for at få de rigtige folk.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg kan forstå, at fru Henriette Kjær ikke ved, om der blev sendt følere ud eller ej, men vi kan i hvert fald konstatere, at føleren nok ikke behøvede være ret lang, for det var formanden og

næstformanden, der aftalte det sammen, og det må jo siges at være en temmelig besynderlig fremgangsmåde.

Der var ikke noget med, at tidligere overborgmester Jens Kramer Mikkelsen blev hentet ind. Nej, han var sandelig allerede indenfor, fordi han var næstformand i Ørestadsselskabets bestyrelse, og bums – pludselig var han direktør, uden at bestyrelsen havde været involveret i det, og helt ærligt: Synes fru Henriette Kjær, at det er en fremgangsmåde, der skaber respekt om offentlige selskaber?

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Jeg synes da, det havde været hensigtsmæssigt, om hele bestyrelsen havde været inddraget, og det har jeg også allerede sagt. Men hvis man i øvrigt har ment – og det kan jeg forstå bestyrelsen efterfølgende har – at her er den rette mand til den rette post, er man jo i sin gode ret til at foretage en sådan ansættelse. Det mener jeg er i orden.

(Kort bemærkning).

Jens Christian Lund (S):

Igen synes jeg, det er rigtigt, at vi ikke skal drøfte den konkrete sag, fordi det handler om det principielle. Men er den konservative ordfører ikke enig med mig i, at når vores statsminister ligesom i 2001 gør et sådant indtryk og bruger nogle ubehagelige ord, er det grundlag for, at vi er nødt til at drøfte spørgsmålet og måske også komme frem med nogle ting til forbedring på området? Jeg håber, at De Konservative ligesom Venstre og finansministeren vil være med til at drøfte det i udvalget og få lavet nogle forbedringer.

(Kort bemærkning).

Henriette Kjær (KF):

Vi vil meget gerne være med til at drøfte det, og vi tager imod det udspil, der kommer fra finansministeren. Men jeg mener dog stadig, at vi skal passe på ikke at lægge de offentlige aktieselskaber i en spændetrøje, der gør det svært at få de rigtige mennesker til de rigtige poster.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til fru Henriette Kjær, og så bliver det her til Martin Lidegaard som ordfører for Det Radikale Venstre.

Martin Lidegaard (RV):

Tak til SF for at bringe en svær og vigtig problemstilling op i Folketinget.

Kl. 15.00

Jeg må sige, at jeg tror ikke, SF var de eneste, der fik krydderen galt i halsen, da vi pludselig kunne læse om ansættelsen af Jens Kramer Mikkelsen. Det siger jeg ikke, fordi jeg i og for sig på nogen måde vil beklikke Kramer Mikkelsens kompetence, og jeg siger det egentlig heller ikke, fordi jeg nødvendigvis tror, han er den forkerte mand i stillingen. Jeg siger det selvfølgelig, fordi jeg synes, at man ved at køre den procedure, man valgte at køre i forbindelse med ansættelsen, i og for sig udsatte både Kramer Mikkelsen og Ørestadsselskabet for en helt unødvendig mistænkeliggørelse og usikkerhed. Det er jo ikke i nogens interesse, at man gør det, og derfor har jeg også meget lidt forståelse for, at man valgte at gøre det på den måde.

Spørgsmålet er så: Hvad kan man gøre for at undgå lignende situationer i fremtiden? Ja, man kan selvfølgelig håbe, at folk bliver klogere, og at bestyrelsen i offentlige selskaber og ministre, som måtte have et medansvar, også gør det, fordi de kan se, at det her går ud over de offentlige selskaber og personernes renommé.

Spørgsmålet er, om SF's forslag om at lave en, om jeg så må sige, helt fast procedure for, hvordan man skal gøre i de offentlige, især statslige, selskaber, er det helt rigtige. Det er jeg ikke sikker på. Jeg tror, det er vigtigt at gøre det, som SF er inde på, nemlig at fastholde bestyrelsens ansvar, og at bestyrelsen skal inddrages reelt og have det reelle ansvar. Det tror jeg er en vigtig pointe, og jeg tror også, det er vigtigt at skabe klarhed og åbenhed om, hvordan man gør det. Men om man f.eks. i alle tilfælde skal opslå stillingen offentligt, er jeg måske lidt mere i tvivl om.

Jeg har tænkt lidt på: Har vi nogle aktuelle sager i øjeblikket? Vi har f.eks. et mindre statsligt selskab, der hedder DONG, som jeg går ud fra skal finde en ny direktør inden for en overskuelig fremtid, og skal den opslås offentligt? Det kan ikke blive muntert, men er det den rigtige måde at gøre det på? Det skal jeg ikke komme ind på.

Da DSB fik ny generaldirektør for nogle år siden, var jeg dårligt klar over, hvilken procedure man brugte, men jeg tror egentlig, at vicedirektøren blev forfremmet til generaldirektør, og så vidt jeg husker, besluttede bestyrelsen det rent internt. Jeg kan jo tage fejl, men sådan erindrings-

jeg det rent umiddelbart, og det kan jo være i orden og på sin plads i nogle tilfælde.

Jeg synes, det er fint, at ministeren har givet tilsagn om at gå ind i en drøftelse af spørgsmålet, for jeg synes, der er brug for det. Vi vil i de drøftelser have megen fokus på bestyrelsesansvar, vi vil have fokus på klarhed og åbenhed, og så vil vi i øvrigt lade os overbevise af gode argumenter for andre procedurer.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Der er vist ikke nogen spørgsmål, så den næste ordfører bliver hr. Rune Lund fra Enhedslisten.

Rune Lund (EL):

Jeg synes i virkeligheden ikke, det er særlig svært, og jeg synes i virkeligheden, det kan siges meget kort. De regler, som gælder for offentlige stillingsopslag, skal selvfølgelig også gælde for statslige aktieselskaber.

Man kan næsten spørge sig selv retorisk: Hvor svært kan det være? Hvor svært kan det være at forstå, at der skal være åbenhed om de ting? Hvor svært kan det være at forstå, at der skal være lige muligheder for alle kvalificerede ansøgere? Og hvor svært kan det være at lave nogle regler, som sikrer, at der aldrig nogen sinde er tvivl om, hvorvidt der har været kammerateri i forbindelse med besættelsen af den slags stillinger?

Det, at man opslår en stilling offentligt, betyder jo ikke, at man ikke kan benytte sig af f.eks. et headhunterbureau for at få nogle folk til at søge denne stilling på lige vilkår med alle mulige andre, så for at undgå dårlige forløb og snak om, hvorvidt tingene er gået skidt til, eller om de er gået forkert til, eller om de er gået rigtigt til, er det da bare helt fint at foreslå, at stillingerne skal opslås offentligt.

En del af diskussionen i dag er gået på, at når man skal ansætte folk i sådanne stillinger, ved man godt i forvejen, hvem der kunne finde på at søge dem og den slags ting. Jamen sådan er det jo også i dag, når man opslår job i private virksomheder eller i et ministerium. Så har man typisk en opfattelse af, hvem der kunne finde på at søge stillingen, eller hvem der måske kunne være egnet til at varetage stillingen, så der er jo ikke nogen principiel forskel på at ansætte folk i et statsligt aktieselskab eller ansætte folk i et ministerium eller i en kommune.

Enhedslistens holdning er: Hvor svært kan det være? Lad os dog stemme for dette beslut-

ningsforslag, og det gør Enhedslisten selvfølgelig.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, fru Anne Grete Holmsgaard.

Kl. 15.05

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg vil godt starte med at sige tak til de partier, der har givet tilslutning til forslaget. Socialdemokraterne har givet tilslutning, Enhedslisten har givet tilslutning, Det Radikale Venstre har givet et positivt svar, om end ikke fuld tilslutning, og Dansk Folkeparti glæder sig til udvalgsarbejdet, men har i øvrigt ikke meldt klart ud.

Venstre og De Konservative har sagt, at det her kan de ikke være med til. Dog loftede finansministeren alligevel en lille flig, da han sagde – og nu håber jeg ikke, han tænkte på, at folketingssamlingen snart er slut, så det nok dør af sig selv – at han efterfølgende godt vil diskutere, hvordan man kan udforme klare regler for offentlige aktieselskaber og tilsvarende offentlige selskaber. Jeg har ikke tænkt mig at glemme, at finansministeren har løftet den flig.

I øvrigt var det lidt interessant, at finansministeren – som jeg ellers mener er en mand, der sådan set kan klare temmelig komplicerede sager, også selv om han mener, at det mest er Folketinget, der gør finansloven kompliceret, og ikke Finansministeriet; det lyder som finansminister fra tidligere årtier, må jeg sige – mener, at det her er vældig, vældig vanskeligt. Derfor tilbød jeg også, at vi starter med de statslige aktieselskaber, for jeg har en klar formodning om, at det ikke er særlig vanskeligt.

Jeg har jo været ansat på et universitet, og jeg kender beskrivelsen af, hvad man skal gøre. Her falder der jo brænde ned, hvis man ikke opslår en professorstilling, og hvis man ikke opslår den både nationalt og internationalt. Jeg skal love for, at man får læst og påskrevet og får klagesager og alt muligt, hvis man ikke gør det. Men reglerne har sådan set ikke været så svære at udforme, så vidt jeg kan se, og i hvert fald kan man lade sig inspirere af dem, så det kan ikke være særlig kompliceret. Jeg vil sige, at her handler det mest om politisk vilje eller manglende politisk vilje.

Så er der blevet sagt en hel del om, at man må vel også have mulighed for at kunne bruge bureauer – nogle kalder dem headhuntningsbu-

reauser, men i hvert tilfælde bureauer, der hjælper til. Jamen der står jo sådan set også i forslaget, at det synes vi ikke man skal lægge sten i vejen for. Men der er meget stor forskel på, om man har bestyrelsen ordentligt involveret i at lave en stillingsbeskrivelse eller et opslag eller ej. Hvad er det, vi forventer, denne direktør, eller hvem det nu er, skal kunne? Hvad er det for nogle krav, vi stiller til ham eller hende? Og hvorfor er det præcis den slags krav og ikke nogle andre krav? Hvad er det for en samarbejdsevne, hvad er det for en offensivitet, eller hvad det nu kan være, denne direktør skal besidde?

Det er helt afgørende, at det må bestyrelsen involveres i, og det er også helt klart, at sådan foregik det ikke i Ørestadsselskabet; det ved vi godt. Det kan selvfølgelig være, det er foregået på den måde mellem Henning Christophersen og Jens Kramer Mikkelsen, det skal jeg ikke kunne gøre mig klog på, men det kom i hvert fald aldrig nogen sinde ned på et stykke papir.

Det andet, der skal gøres, er at lave et opslag. Selvfølgelig sender man da folere ud, det er klart nok, men at lave et opslag er rent faktisk et vigtigt signal om, at her ønsker vi at tiltrække kvalificerede kandidater, og vi ønsker at tiltrække mere end én kvalificeret kandidat.

Bl.a. fru Henriette Kjær fremhævede – det gjorde Venstre og Dansk Folkepartis ordførere vistnok også – at der er nogle, der ikke vil søge, medmindre de kan være rimelig sikre på om ikke at få stillingen, så i hvert fald ligge blandt de to eller tre, der overhovedet har mulighed for at få stillingen. Men det er fuldstændig banalt, for sådan er det jo på jobmarkedet i forvejen. Det er jo ikke sværere, end at man normalt griber knoglen og ringer eller får en anden til at ringe for at høre, om man, med den profil man har, overhovedet er inden for rækkevidde af stillingen. Hvis man ikke er det, søger man den ikke, og så beder man i øvrigt om, at det bliver holdt fortroligt. Vanskeligere er det jo ikke.

Så vil jeg godt sige tak til hr. Jens Christian Lund for dagens i hvert tilfælde indtil videre bedste jyske underspillede indlæg her fra talerstolen. Det synes jeg var dejligt at høre, og tak for tilslutningen.

Til Dansk Folkepartis ordfører, hr. Walter Christophersen, vil jeg godt sige, at det faktisk er noget af en skuffelse, at Dansk Folkeparti ikke bakker forslaget op. Hr. Walter Christophersen gjorde meget ud af den konkrete sag, der var årsagen til, at vi fremsatte dette beslutningsfor-

slag, nemlig sagen om Ørestadsselskabet. Det er jo helt klart, at den var kritisabel på alle mulige måder, og jeg husker også Dansk Folkepartis udtalelser fra dengang, hvor man tog afstand fra fremgangsmåden, så derfor synes jeg egentlig, det er besynderligt, at man ikke kan sige heroppefra: Ja, det her går vi selvfølgelig ind for.

Kl. 15.10

Til fru Henriette Kjær vil jeg blot sige, at det er vist det, man kan kalde en underdrivelse, når fru Henriette Kjær siger, at Jens Kramer Mikkelsen blev hentet ind. Jeg vil sige, som jeg sagde før: Nej, han var sandelig indenfor, for han var selv med til at aftale det, og det synes jeg ikke skal gå i glemmebogen, selv om det ikke er en sag om Jens Kramer Mikkelsen, men en principiel sag om at sikre, at vi undgår den slags fremover.

Egentlig kunne jeg godt nævne et par eksempler til. Der var en tidligere departementschef i Trafikministeriet der – vupti – lige pludselig blev direktør for Danmarks TransportForskning, osv. osv. osv. Det er skam ikke nogen enlig svale.

Hr. Martin Lidegaard sagde om den del af forslaget, der handler om at opslå stillingerne, at det måske kunne være lidt vanskeligt, og hr. Martin Lidegaard nævnte sagen om DONG. Men her er der jo ikke nogen ledig direktørstilling. Der sidder jo en direktør. Engang i efteråret troede vi ikke, det ville gå sådan, men sådan er det gået. Nu er det sådan set DONG, der har købt de andre selskaber op, og direktørstillingen er besat, så der er jo ikke tale om, at man skal have en ny direktør, medmindre bestyrelsen da går hen og fyrer ham.

Jeg kan ikke huske DSB-sagen, men jeg synes, det er vigtigt, at man – selv om man internt har en kvalificeret kandidat – rent faktisk opslår stillingerne, og det synes jeg af to årsager. Den ene er, at det er vigtigt, at en bestyrelse føler sig forpligtet til at diskutere igennem, hvad det er for nogle krav, man stiller til en direktør, og hvad det er for en profil, man vil have, for ellers giver det ikke megen mening med den del af bestyrelsesansvaret, altså at man rent faktisk påtager sig det ansvar. Den anden er, at når man opslår den, sikrer man, at der er en konkurrence, også selv om man sender folere ud.

Til hr. Rune Lund vil jeg bare sige: Ja, hvor svært kan det være? Egentlig burde det jo ikke være så svært. Det er sådan set et spørgsmål om at lave nogle regler, og jeg ser stadig sådan på det, at med den lovgivning, der passerer dette

Folketing hvert år, kan det her simpelt hen ikke være den vanskeligste sag.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Der er lige et spørgsmål fra hr. Lidegaard.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Jeg er meget enig med fru Anne Grete Holmsgaard i hendes betragtninger om, hvordan man får den bedste ledelse i en virksomhed. Jeg kunne heller aldrig selv drømme om at besætte en så betydningsfuld stilling uden at opslå den eller uden at lave en stillingsbeskrivelse osv.

Men grunden til, at jeg har en lille betænkelighed, er selvfølgelig, at jeg tager det som en forudsætning, at når man laver et offentligt selskab og nedsætter en professionel bestyrelse, bliver der taget hånd om den side af sagen. Den modvilje, jeg har, skyldes, at jeg er imod, at vi i Folketinget skal sidde og detailbeslutte, hvad bestyrelsen i hvert eneste offentligt selskab i Danmark skal foretage sig, når de skal rekruttere folk. Det irriterer mig et eller andet sted grusomt, at vi skal ned på det niveau i Folketinget, når man sådan set har lavet et offentligt selskab med en bestyrelse til præcis at varetage de ting, desuagtet jeg overhovedet ikke er uenig med fru Anne Grete Holmsgaard i hendes betragtninger.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg må sige, at egentlig generer det også mig, at vi skal ned på det niveau, for jeg tager det også som givet, at man laver opslag, at man er ansvarlig i en bestyrelse, og at man formulerer kravene til den direktør, der skal stå i spidsen for et selskab. Egentlig synes jeg også, at det er ærgerligt.

Årsagen til, at vi alligevel har fremsat beslutningsforslaget, er, at nu kunne det simpelt hen være nok. Vi så først en sag for et par år siden, og så kom denne sag, som var helt grotesk, så nu måtte det altså være nok. Nu måtte der sendes et klart signal om, at sådan kan man ikke gøre, hvis man vil have respekt om offentlige selskaber, og jeg synes, det er uhyre vigtigt, at der er respekt om offentlige selskaber.

I denne sag har jeg overhovedet ikke diskuteret Jens Kramer Mikkelsens kvalifikationer eller kompetencer, for det synes jeg for så vidt ikke er

relevant for sagen. Det er simpelt hen det principielle spørgsmål om at gøre det, men jeg havde også helst været beslutningsforslaget foruden. Det enkleste ville sådan set have været, hvis finansministeren allerede dengang havde udformet et venligt hyrdebrev til alle offentlige selskaber om, at det her vil vi altså ikke se en anden gang. Jeg kan forstå, at man har en vis tradition i regeringen for at sende hyrdebrev ud.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Ønskes der endnu et spørgsmål? ... Nej. Så er det hr. Walter Christophersen.

Kl. 15.15

(Kort bemærkning).

Walter Christophersen (DF):

Jeg vil da gerne lige replicere til fru Anne Grete Holmsgaard, at hvad jeg mente med, at den her sag er kompleks, var den kendsgerning, at man jo ikke er klar over, som også hr. Martin Lidegaard var inde på, hvilke bevæggrunde en bestyrelse har for at udnævne en administrerende direktør. Og i det her tilfælde vil jeg da sige til fru Anne Grete Holmsgaard, at hr. Jens Johansen, som er medlem af Københavns Borgerrepræsentation, og som sidder i Ørestadsselskabets bestyrelse, jo stemte for hr. Jens Kramer Mikkelsen. Så det er lidt komplekst.

Derfor kunne jeg tænke mig at få det bragt ned, således at vi kunne penetrere denne her sag, som måske vil skabe præcedens for det, vi arbejder hen imod, eller som lovforslaget arbejder hen imod, i udvalgsarbejdet. Det var det, jeg mente.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg vil godt sige, at Jens Johansen, der er SF-medlem af Københavns Borgerrepræsentation, blev orienteret efter, at denne her beslutning var truffet. Så stemte han for den, og det har jeg kritiseret ham for, og det vil jeg blive ved med at kritisere ham for, for det synes jeg simpelt hen ikke man skal gøre som SF'er. Der skal man slå i bordet og sige, at det her vil vi simpelt hen ikke acceptere, og så skal man stille nogle krav til bestyrelsen, man selv sidder i.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Trafikudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 19:

Forslag til folketingsbeslutning om etablering af sprøjtefrie randzoner langs haver, naturarealer, vandløb og søer.

Af Per Clausen (EL) m.fl.

(Fremsat 15/3 2005).

Sammen med denne sag foretoges:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 20:

Forslag til folketingsbeslutning om sprøjtefrie beskyttelseszoner omkring almene vandforsyningsanlæg.

Af Per Clausen (EL) m.fl.

(Fremsat 15/3 2005).

Forslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Miljøministeren (Connie Hedegaard):

Regeringen forstår godt sigtet med de to forslag fra Enhedslisten, som vi har til behandling i dag, og derfor har regeringen da også i de seneste år sat en række initiativer i værk, som har det samme sigte, nemlig at beskytte vores vandløb, vores søer, vores naturområder og grundvandet. Det er initiativer, som markant vil forbedre mulighederne for en mere varieret flora og fauna i det danske landskab, og som vil øge sikkerheden for vores grundvandsressourcer.

Alligevel kan jeg ikke anbefale, at man stemmer for de to forslag, der ligger fra Enhedslisten.

Til B 19 vil jeg for det første sige, at regeringens pesticidplan 2004-2009 jo indeholder en målsætning om, at der skal udlægges 25.000 ha sprøjtefrie zoner langs målsatte vandløb og søer. Den målsætning baserer sig på Bicheludvalgets konklusioner og anbefalinger, som et enigt Fol-

keting tilsluttede sig, da det var til behandling i Folketinget i 1999 under forespørgsel F 54.

Bicheludvalget anbefalede 10-12 meter sprøjtefrie randzoner ind mod våde naturområder og pegede eksplicit på det, der altså hedder målsatte vandløb og søer, men anbefalede faktisk ikke sprøjtefrie randzoner langs øvrige naturområder og private haver.

Jeg skal ikke lægge skjul på, at målsætningen for sprøjtefrie randzoner langs de målsatte vandløb og søer, som den allerede ligger i dag, er ambitiøs. Udlægningen af de zoner vil derfor også løbende blive fulgt ved årlige statusrapporter, som bliver fremsendt til Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg.

Endvidere er der i pesticidplanen afsat 33 mio. kr. til rådgivning af landmænd og gartnere, og for at understøtte målsætningen er det besluttet, at rådgivningen skal inkludere rådgivning om udlægning af sprøjtefrie randzoner.

Også i vandmiljøplan III er udlægning af randzoner en central målsætning. Her er det målet at udlægge dyrkningsfrie randzoner, også kaldet braklagte randzoner, langs vandløb og søer svarende til et areal på 30.000 ha, og igen er den deadline, der er sat, 2009.

Via vandmiljøplanen afsættes der som noget nyt i perioden 2005-2009 årligt 22,5 mio. kr. via MVJ-ordningen, og compensationen gives til landmænd, der vælger at udlægge dyrkningsfrie randzoner langs vandløb og søer. Det kan bl.a. gøres ved at placere de obligatoriske brakarealer i de områder, og vi forventer, at rigtig mange landmænd vil benytte sig af den mulighed.

Kl. 15.20

Ud over de 22,5 mio. kr. er der i 2005 så også afsat 130 mio. kr. til MVJ-ordninger bl.a. til compensation til landmænd, der enten vælger at udlægge sprøjtefrie randzoner langs sårbare naturområder som f.eks. vandløb, søer, levende hegn og diger, eller vælger at etablere miljøvenlige græs- og naturarealer, som så ikke må sprøjtes.

Beslutningsforslaget lægger op til, at randzonerne skal være obligatoriske, men problemet er imidlertid, at landmændene ikke kan søge compensation via MVJ-ordningerne, hvis zonerne gøres obligatoriske. Det kan de derimod, når randzonerne udlægges frivilligt, det er simpelt hen sådan et vilkår, der er i forbindelse med MVJ og i forbindelse med EU's regler omkring det.

Jeg er enig med forslagsstillerne i, at sprøjteadfærd, der rammer private haver, er uaccept-